

skatning af 1 Kr. pr. Pot af 100 pCts. Styrke, men at det stod ham klart, at dette ikke kunde føres igennem, og at han derfor kom med dette Forslag om en Beskatning af 25 Øre pr. Pot af 50 pCts. Styrke. Har nu den højtærede Finansminister nogen Garanti for at kunne føre dette igennem, og hvorledes kan den højtærede Minister vente det efter den Stilling, Regeringen indtager til dette Spørgsmaal, og efter den Stilling, Regeringens Parti indtager dertil. Det skinner klart nok igennem Forhandlingerne i Landstinget, at der langtfra er nogen Begejstring for en saadan Beskatning til det Brug, som Finansministeren her foreslaar. Oppe i Landstinget har man Gang efter Gang sagt: vi bryde os ikke om en saadan Kompensation, naar vi skulle forhandle om Toldloven, men ville hellere søge denne Kompensation paa et andet Sted; dette bryde vi os ikke videre om; det er noget, der paatvinges os, og som vi saa ikke sætte os stærkt imod. Det er ganske vist ikke Ordene, saaledes som de ere faldne, men det er ganske sikkert Mening af hvad der blev udtalt i Landstinget af dets Ordfører. Det nytter ikke noget, at man ryster paa Hovedet deraf; det skinner saa klart igennem, at vistnok de allerfleste, der have overværet Forhandlingerne eller læst Referaterne deraf, ville forstaa det. Endvidere er man inden for selve Regeringen ikke enig om denne Brændevinsbeskatning. Ikke længere siden end ved Finanslovens 1ste Behandling havde to Ministre, Indenrigsministeren og Konseilspræsidenten hver sin Mening om denne Sag. Ganske vist sagde Konseilspræsidenten Dagen efter, at Ministrene ikke i det væsentlige vare uenige om Sagen; altsaa ikke ganske uenige, men der var dog en saa betydelig Forskel i Opfattelsen af, hvorledes Brændevinsskatten skulde anvendes, at jeg synes, der kunde være Anledning til at spørge den højtærede Konseilspræsident om, hvorvidt Regeringens Medlemmer ikke senere have fundet Lejlighed til at konferere om Skattens Anvendelse paa anden Maade end den her foreslaaede. Thi det er sikkert nok, at den Anvendelse, Indenrigsministeren har gjort sig til Talsmand for, ogsaa har vundet Tilhængere i betydeligere Kredse hos Højre. Det er ikke nogen ny Tanke for Højremedlemmerne, som Indenrigsministeren her har gjort sig til Talsmand for dels, da han var Medlem her i Salen og — som jeg antager — ved denne Lejlighed talte paa hele Højres Vegne, dels som Indenrigsminister. Jeg kan ikke

forstaa, at Ministeren kan have nogen Garanti for at faa en saadan Brændevinsbeskatning ført igennem, naar der er en saadan Uenighed om den baade i Højre og i selve Regeringen. Der er ogsaa en anden Uenighed til Stede, nemlig i Beregningen af, hvad Provenuen skal være af denne Skat. Regeringen siger, ca. 5 Mill. Kr., Finansministeren har ganske vist sagt, jeg tror det er i Motiverne til Lovforslaget, at det var muligt, at der var nogen, der vilde drikke en Snaps mindre, naar der lagdes 15 Øre paa Potten; men alligevel gør han sin Beregning efter 5 Mill. Kr. og det, tror jeg, er meget fornuftigt, thi jeg tror slet ikke paa Muligheden af, at nogen drikker en Snaps mindre. Men oppe i Landstinget har man gjort en hel anden Beregning. Der mener man, at der kommer 3 Mill. eller saadan noget ud af Skatten. Det hele staaar saa temmelig paa det løse mellem Regeringen og Regeringens Venner. Skulde vi da nu fra vor Side stille os særlig glade ved denne Skat? Det har den højtærede Finansminister ingen Grund til at vente. Vi have aldrig nogensinde vist, at vi var glade ved et Lovforslag om en forhøjet Brændevinsbeskatning, og naar dette Lovforslag møder sammen med 3 andre, som det er nøje sammenkoblet med, maa man ogsaa se paa denne Forbindelse.

Der er da først to direkte Skattelove, som vi have erklæret os villige til at forhandle om, og som vi ogsaa have sagt, at vi meget gerne vilde fremme. Derefter have vi ogsaa handlet. De have jo kun været behandlet her i Uger, medens de have ligget 3 Aar i Landstinget. Vi have været meget villige til at fremme dem, navnlig for at faa et nyt og retfærdigere Led af den direkte Beskatning ind i vor Statshusholdning. Der har været anført mange Grunde fra vor Side for at arbejde for disse Reforme, men vi ere ikke blinde for og det er ogsaa udtalt allerede, da vi første Gang behandlede dem, at denne Sammenkobling er en stor Fare og jeg skal pege paa Grunde. Disse to direkte Skattelove, som man i daglig Tale kalder dem, angaar Skatteforhold, som navnlig kommer den Del af Befolkningen til Gode, der ejer fast Ejendom. Den Del, der ikke ejer fast Ejendom, kommer den ikke til Gode. Der kan være en Del af disse, der kan faa Skat paalagt, men den faar ingen Fordel af dem. Den Del, der ejer fast Ejendom, det være sig Jordejendom eller anden Ejendom, kan derimod faa Nytte af disse